

Studiehæfte

Det Kongelige Teater

Romeo og Julie

Målgruppe: Gymnasiet og HF

Indhold

Introduktion til handlingen	s. 3
<i>Romeo og Julie</i> –	
den evige kærlighedstragedie	s. 5
Når ord bliver til dans	s. 7
Pas de ... hvad for noget?	s. 7
Spørgsmål til efterbehandling	s. 10
Forslag til det videre arbejde	s. 11

Skolebilletter

Skolebilletter til 40 kr. kan bestilles til alle de spille-dage, der er markeret som skoleforestillinger.

Se www.kglteater.dk for datoer.

Der skal bestilles min. 10 billetter for at opnå skolerabat.

Skolebilletter kan bestilles via formularen på www.kglteater.dk

Skolerabatten omfatter: Børnehaver, fritidshjem, SFO'er, fritidsklubber, folkeskoler, ungdomsskoler, privat- og friskoler, gymnasier, HF-studier, handels-skoler og øvrige anerkendte ungdomsuddannelser.

U30

Ønsker I billetter til spille dage udenfor de udvalgte skoleforestillinger, kan der bestilles U30-billetter.

U30-billetter giver 65% rabat i forhold til løssalg-s-prisen.

U30-billetter kan bestilles af alle under 30 år.

For hver 10 bestilte U30-billetter kan der bestilles 1 lærerbillet.

U30-billetter kan bestilles via www.kglteater.dk og www.billetnet.dk

Introduktion

Kærlighed ved første blik. Det er, hvad der sker for teenagerne Romeo og Julie. Og der-efter er intet mere det samme.

Men mange forhindringer står i vejen for deres kærlighed, og det unge par må følge kærligheden helt ind i gravkammeret.

John Neumeiers fortolkning af Shakespeares klassiske tragedie *Romeo og Julie* er i sjældnen grad blevet fortællingen om den rene, unge kærlighed, der knuses under stridende slægters tryk. Denne gribende klassiker danses til Prokofjevs fantastiske musik og i Jürgen Roses måske allersmukkeste scenografi, og er et af de vigtigste hovedværker i Den Kongelige Ballets repertoire. En ballet, der i sin kropslighed og sanselighed fortæller tragedien, så den går lige i blodet.

Dette undervisningsmateriale kan bruges som indgangsvinkel til et fagsamarbejde mellem blandt andet dansk, engelsk, historie, musik og drama, og det kan indgå både som forberedelse til forestillingen og som efterbehandling heraf.

God fornøjelse med forestillingen – her i hæftet såvel som i teatret!

Introduktion til handlingen

Det er fire handlingsmættede dage, der uspiller sig for øjnene af os. På blot fire dage i april forandrer livet sig for såvel Romeo og Julie som for resten af Veronas borgere. På fire dage når Romeo og Julie at forelske sig hovedkulds og fuldstændigt i hinanden, at gifte sig, at opleve en kortvarig lykke sammen, inden de tager den skæbnesvangre beslutning. For deres kærlighed er næsten dødsdømt på forhånd.

Julies familie, slægten Capulet, og Romeos familie, slægten Montague, har ligget i strid med hinanden, så længe nogen kan huske. Men hvad der har startet striden, synes de derimod næsten at have glemt. Hadet og fjendskabet ligger og ulmer lige under overfladen, og blot ved en enkelt gnist kan det bryde ud i lys lue...

Romeo har allerede duftet til forelskelsen. Ved balletens start er han slet ikke interesseret i Julie, men derimod i Julies kusine Rosalinde. Måske er han mere forelsket i selve forelskelsen. Det er også for at møde Rosalinde, at Romeo i maskering ankommer til familien Capulets bal. Her ser han for første gang rigtigt Julie, og derefter er han fortabt.

Julie er en ung pige på omkring 13 år. Ved historiens begyndelse fremstår hun som en umoden pige, der lader sig indordne under familiens ønsker. Men ved mødet med Romeo møder hun kærligheden og dermed også den konflikt, som denne kærlighed straks befinder sig i. For Julies familie har helt andre planer for hende. Hun må vokse sig stærk for at følge sin egen vej og ikke den vej, som familien har valgt for hende. På trods af familiens ønsker gifter hun sig i hemmelighed med Romeo.

Fru Capulet er Julies mor. Fru Capulet ønsker at bortgifte Julie til grev Paris, som vil være et godt parti for familien. I Neumeiers ballet bliver Fru Capulet modsætningen til Romeo og Julie. Hun repræsenterer den strenge og følelseskolde tvang – familiens magt over individet og kærligheden.

Tybalt er Julies fætter og en værre slagsbroder. Han søger konflikterne, og striden mellem familierne passer ham fint. Ved det mindste optræk til slagsmål imellem slægterne står Tybalt i forreste række.

Mercutio er Romeos ven. Han nyder det ubekymrede liv med fester og piger. Da Mercutio i et slagsmål dræbes af Tybalt, må Romeo vælge side. Han må hævne sin ven. Men ved at dræbe Tybalt umuliggør Romeo dermed også nogensinde at kunne få forældrenes accept af sit og Julies ægteskab.

Broder Lorenzo har fulgt den evige strid imellem de to familier. Da Romeo beder ham om hjælp, indvilliger han i at vie de to. Med ægtepagten mellem de to elskende håber han, at striden vil få en ende. Da Julie kommer til ham for at søge hjælp imod forældrenes planlagte ægteskab, overtales han igen til at hjælpe. Men dermed bliver han også en medvirkende årsag til den endelige tragedie.

Fakta om *Romeo og Julie*

William Shakespeare (1546-1616) skrev tragedien om *Romeo og Julie* omkring 1595. Ligesom det oftest gjorde sig gældende for Shakespeares skuespil, hentede han sin inspiration fra en anden forfatter, i dette tilfælde bl.a. fra forfatteren Arthur Brookes fortælling om *Romeus og Juliet* fra omkring 1562. Men Shakespeare gjorde som sædvanlig historien til sin egen. Og personerne og plottet fik tilført dybde og finesse.

Sergej Prokofjev (1891-1953) skrev i 1936 musikken til en ballet omkring Shakespeares historie *Romeo og Julie*. Efter store problemer med teaterledelsen og det russiske, kommunistiske styre blev den endelig opført i Brno, Tjekkoslaviet d. 30. december 1938, med koreografi af Leonid Lavrovskij. Prokofjavs

værk er et mesterværk udi følelse og inderlighed, og med en personkarakteristik i særklasse. Allerede fra ballettens første toner er stemningen lagt. Siden hen er Prokofjavs musik blevet brugt af mange forskellige koreografer til mange forskellige ballet-udgaver af *Romeo og Julie*.

John Neumeier (1942-) er en amerikansk balletdanser og koreograf. Han er mangeårig leder af Hamburg Ballet, og har derudover skabt forestillinger til ballet-metropoler som Stuttgart og København. Han skabte som koreograf sin egen udgave af *Romeo og Julie* i 1971. Balletten er siden hen blevet danset af mange kompagnier, deriblandt Den Kongelige Ballet i København, hvor balletten efterhånden anses for at være en af „klassikerne“.

Romeo og Julie – den evige kærlighedstragedie

Da William Shakespeare (1546-1616) omkring 1595 skrev sin berømte tragedie *Romeo og Julie*, var han næppe klar over, hvilket hit han havde skabt. Nok var tragedien også i hans egen levetid et af hans mest populære stykker. Men at historien om de to skæbneramte – *starcrossed* – elskende i eftertiden skulle få en så central placering i litteraturen, på scenen, på film, i musik og ikke mindst i vores almene bevidsthed, har Shakespeare nok ikke anet. *Romeo og Julie* er stadig i dag synonymet for den ungdommelige, lidenskabelige kærlighed. De repræsenterer den rendyrkede kærlighed. Måske netop derfor virker historien stadigvæk på os – mere end 400 år efter at Shakespeare skrev sine ord i blankvers.

Men hvad er kærlighed? I Shakespeares tid var dette spørgsmål ikke mindst aktuelt. Mennesket var på mange måder fanget imellem kirkens kyske forhold til kærlighed og lidenskab og individets krav og behov for samme. Kirken spillede stadig en stor rolle i menneskets liv med dens krav om kyskhed og afholdenhed. Kærlighed og elskov hørte kun til i ægteskabet. Og her var dets formål udelukkende at sikre den kommende generation – dvs. at få børn. Alt andet anså kirken for syndigt.

Slægten var en anden magtfuld autoritet i forhold til kærlighed og ikke mindst ægteskab. Det var slægten og forældrene, der afgjorde, hvem man skulle giftes med. Ægteskabet var en strategisk måde for familien at øge sin magt og velstand på. Ægteskaberne havde derfor meget lidt med kærlighed og lidenskab at gøre.

Men samtidigt strømmede renæssancens nye tanker ind over Europa. I renæssancen kom individet i fokus. Individet var ikke længere blot en forlængelse af slægten – mennesket var et selvstændigt individ. Og som selvstændigt individ havde man også krav på sit eget følelsesliv.

Det var på mange måder en opbrudstid, hvor mennesket må have følt sig splittet. På den ene side stod kirkens krav om kyskhed og med det evige liv som belønning. På den anden side stod den frigørelse af individet, som renæssancen førte med sig. Men idet de gamle autoriteter, kirken og slægten, langsomt mistede deres greb, stod der ingen ny autoritet til straks at overtage der, hvor de gamle slap. Måske netop derfor blev denne tidsepoke også kendetegnet ved et virvar af værdier og moralske meninger om menneskets følelsesliv og seksualitet.

Denne splittelse oplever man også nemt i Shakespeares *Romeo og Julie*. Romeo og Julie vælger at gifte sig med hinanden på trods af familiernes fejde. Deres ægteskab er et kærlighedsægteskab. Det står i kontrast til det ægteskab med Paris, som Julies forældre forsøger at stable på benene. Romeo og Julie er udelukkende styret af deres følelser. Men både vi og de selv synes også at vide, at disse følelser og denne kærlighed er dødsdømt fra starten. Måske var deres kærlighed alligevel ikke god? Måske var deres lidenskab for stor?

Man kommer nemt i tvivl om, hvad Shakespeares morale med fortællingen om *Romeo og Julie* er. Talte Shakespeare for eller imod den lidenskabelige kærlighed, hvor individet følger sine egne behov uden at skele til slægtens krav? Måske forsøger han slet ikke at moralisere. Måske forsøger han netop blot at vise den splittelse, som datidens individer befandt sig i.

Og hvad er kærlighed så i dag? Der er ingen tvivl om, at rammerne omkring kærligheden er anderledes. Samfundets normer er anderledes. Individernes selvforståelse er en anden, og individets frihed er en anden. Alligevel er kærligheden stadig svær at få hold på. Mødet mellem to mennesker i kærlighed, om det er på det åndelige eller fysiske plan, er stadig noget, der forundrer os. Måske netop i dag, hvor vores fornuft spiller en altoverskyggende rolle. Vi kan veje og måle alting, og livet er afsøgt ud i mindste detalje. Alligevel forstår vi stadig ikke kærligheden helt. Kærligheden er en subjektiv oplevelse. Den er impulsiv og irrationel. Følelserne tager over fra fornuften, og det kan stadig føles, som om vi betræder helt ny jord, hver gang vi forelsker os. Og måske er det netop derfor, at en historie som Shakespeares *Romeo og Julie* stadig den dag i dag kan gribe og fascinere os.

Kærligheden går linen ud...

De fleste har jo nok prøvet at få sit hjerte knust, at kæresten slår op eller må flytte til en anden by. Livet er fyldt med små kærlighedshistorier og -tragedier, men næppe i det format, som *Romeo og Julie* kan diske op med. Kærlighedstragedien som genre indeholder en intensitet, som hverken en lykkelig slutning eller for den sags skyld virkeligheden kan konkurrere med. Den virker samtidigt langt mere dragende end en slutning, hvor helten og heltinden får hinanden og lever lykkeligt til deres dages ende. Med andre ord: deres kærlighed bliver til hverdag! – og dermed kan man vel også forvente, at trivialiteterne og skænderiet om opvasken venter lige om hjørnet. I en kærlighedstragedie som *Romeo og Julie* får vi mulighed for at opleve kærligheden strakt til sit yderste – til et punkt, hvor hverdagen i sagens natur ikke kan følge med.

Når ord bliver til dans

Hvordan kan man oversætte ord til dans? Hvordan kan bogstaver blive til bevægelser på en scene? Hvordan kan man fortælle en historie med krop i stedet for ord? Hvordan kan man i det hele taget skabe en ballet ud fra en tekst som Shakespeares Romeo og Julie?

Ord og dans er jo to vidt forskellige medier. Og alligevel er de begge medier, som vi som mennesker kan kommunikere igennem. De er begge redskaber, som vi kan fortælle historier med. Lad os starte med ordene. Ordene er med os hele tiden. Vi bruger dem i indre dialoger, og ikke mindst når vi kommunikerer med hinanden. Vi bruger vores intellekt til at forstå ordene. Vi har alle en mere eller mindre fast fælles forståelse af betydningen af de fleste ord. Og ordene har deres helt eget, meget præcise notationssystem, bogstaver og skrift. Vi kan derfor viderebringe eller gemme ordene via skriftsproget.

Helt anderledes er det med dansen. Dansen er først og fremmest kropslig og ikke intellektuel. Den bruger kroppen til at udtrykke sig med. Ved hjælp af kroppens bevægelser og udtryk (det kaldes også gestik) og ansigtsudtryk (mimik) fortæller danserne historien. For tilskueren bliver det først og fremmest en sanselig og ikke en intellektuel oplevelse. Betydningerne er heller ikke så krystalklare, som de er i ordenes tilfælde. Når danseren bruger sin krop til at udtrykke en bestemt følelse med, går forståelsen heraf gennem vores egen krop. Vi kender følelsen fra vores egen krop og kan måske derved overføre det til en forståelse.

Udfordringen er stor, ikke mindst i Shakespeares tilfælde. For i Shakespeares skuespil spillede selve teksten en altdominerende rolle. På Shakespeares tid var der ikke tale om de store visuelle, scenografiske virkemidler, og alle skuespillere var mænd, og i dette tilfælde dermed også Julie. For at skabe teatrets medrivende illusion var teksten derfor af altafgørende betydning.

John Neumeier var langt fra den første koreograf, der valgte at oversætte Shakespeares tragedie til dansens sprog. Men i stedet for at kigge på andre balletters fortolkning forsøgte Neumeier at gå tilbage til den primære kilde, til Shakespeares egen tekst. Man kan finde mange direkte oversættelser fra teksten over i dansens udtryk. Eksempelvis sættes der i historiens berømte balkonscene igen og igen fokus på Julies hænder, både i teksten og dermed også i balletten.

Pas de ... hvad for noget?

Pas de deux... Ballettens udtryk kan virke fremmede og underlige. De fleste udtryk er hentet fra fransk. Det samme er også termen *pas de deux*. *Pas de deux* betyder dans for to – det er altså to personer, der danser sammen. Derfor findes der også *pas de trois*, dvs. dans for tre, og så videre. *Pas de deux*erne har oftest en helt central placering i opbygningen af en ballet.

I en ballet som *Romeo og Julie*, som handler om kærligheden mellem to mennesker, bliver *pas de deux*en det naturlige sted, hvor denne kærlighed kan slå ud i lys lue. Derfor står Romeo og Julies lidenskabelige *pas de deux*er også i skarp kontrast til, når Julie danser med Paris, hvor der ingen lidenskab er til stede.

Da Romeo og Julie danser sammen første gang, mærker man den spirende forelskelse mellem de to. Trinnene er forsigtige og afsøgende. Efterhånden som forholdet mellem de to udvikler sig, udvikler *pas de deux*erne sig også til at gløde af lidenskab og kærlighed. Men i takt med at umuligheden og konsekvenserne af deres kærlighed går op for Romeo og Julie, sniger der sig langsomt en desperation og fortvivlelse ind på det unge par og dermed ind i deres dans. Dansen bliver knugende og alvorsfuld.

(Pas de deux udtales *pa de dø*)

Dansen er eminent til at formidle følelser – de usagte ting – det, som står mellem linjerne. Men der findes selvsagt også elementer i en historie som *Romeo og Julie*, som er lidt vanskeligere at overføre til ballettens ordløse univers. For at løse dette har Neumeier også måttet benytte sig af flere forskellige små tricks i fortællingen. Det er eksempelvis umuligt at danse i datid, for dansen eksisterer kun her og nu, i nutid. Derfor benytter Neumeier sig af ledemotiver i dansen, dvs. at danserne gentager dansemønstre fra tidligere i fortællingen, for at genkalde tidligere episoder eller minder fra fortællingen.

Han benytter sig også flere gange af helt bestemte rekvisitter, som skal genkalde aftaler eller hændelser. Som halssmykket, som Fru Capulet giver sin datter som et tegn på, at hun nu er parat til at blive gift. Og som tørklædet, som Romeo får tillusket sig fra Rosalinde, og som efterfølgende viser, hvordan Romeo pludselig ved mødet med Julie mister al interesse i kusinen Rosalinde.

Den omrejsende skuespillertrup, som indgår i fortællingen, har også en vigtig rolle i transformationen fra tekst til dans. De bliver til en slags skuespil i skuespillet. De varsler allerede om historiens tragiske afslutning ved ballettens start. Ved at danse med dødemasker varsler de om Mercutios død, og om det unge pars ulykke. Men skuespillertruppen er også en slags publikumshjælper. De er med til at tydeliggøre nogle af de ting, som ville være vanskelige at omsætte i dans, men som samtidigt er essentielle for handlingens videre forløb. Som da Fader Lorenzo giver Julie flasken med sovemidlet, der skal få familien til at tro, at hun er død. Som i et drømmesyn fortæller skuespillertruppen i scenens baggrund, hvordan drikken først vil få hende til at sove en dødlignende søvn, for derefter at sørge for, at hun kan leve lykkeligt videre med Romeo.

Prøv også at lægge mærke til hændernes sprog i balletten. Romeo og Julie har deres eget håndtegn

– ikke den slags, man hilsende kaster mod sine venner, men et tegn, som symboliserer deres kærlighed – når de knytter deres hænder sammen og strækker armene i et slags omvendt „V“. Tegnet \wedge er et slags symbol, deres tema, som illustrerer og minder os om deres samhørighed og om kærligheden.

Romeo og Julies kærlighedstegn har også en modsætning, nemlig Fru Capulets strengt holdte hænder. Hun former sine arme foran sig i et stramt og stivnet „V“ og symboliserer dermed også familiens strenge og puritanske forhold til kærligheden. Kærligheden skal tjene familiens interesser og ikke være den tøjlesløse lidenskab, som Romeo og Julie oplever. Og i takt med at omgivelsernes greb om de unge strammes mere og mere, bliver håndtegnet med de spidsede hænder foran brystet i et „V“ blot strengere og hårdere.

Med tegnene, \wedge og V, stillet op imod hinanden giver Neumeier os også i helt koncentreret form den kamp, som er tragediens store tema – nemlig kampen mellem den lidenskabelige kærlighed og pligten, mellem frigørelse og tvang.

Øvelse

Nu skal I selv prøve kræfter med at oversætte tekst til bevægelse. I skal vælge et kort tekststafsnit fra *Romeo og Julie*. Det kunne f.eks. være 2. akt, 6. scene, hvor Romeo og Julie mødes før deres bryllup hos Fader Lorenzo.

- Læs først tekststafsnittet igennem.
- Tal i gruppen om, hvad der er vigtigt at fortælle i afsnittet.
- Hvordan man kunne vise handlingen gennem bevægelser? Brug hele tiden jeres egen krop til at vise det med.
- Hvad er nemt at vise med kroppen? Er der nogen ting, som vi allerede til daglig udtrykker med vores krop?
- Hvad er svært at overføre til bevægelse?
- Afslutningsvis kan I vælge at opføre jeres fortælling for resten af klassen.

Romeo og Julie i nutid

Teenage-tragedie i Lille Verona

Kort før kl. 8 onsdag morgen blev ligene af to unge teenagere fundet af forbipasserende ved Vestre Kirkegård i Lille Verona. Der er tale om den 13-årige Julie og hendes kæreste, den 16-årige Romeo. Begge unge var forblødt efter dybe knivstik i maven. På stedet blev der ligeledes fundet en form for kraftig sove-medicin.

Politiets kriminaltekniske afdeling arbejder i øjeblikket på at afklare omstændighederne omkring dødsfaldene. Indtil videre ser der ikke ud til at være tale om en forbrydelse. Meget tyder på, at de unge selv har ført kniven. Tragedien lader til at være udløst af interne stridigheder mellem familierne. Familierne havde forbudt de to unge at se hinanden.

Julies forældre udtaler: „Vi vidste slet ikke, at Julie stadig var kæreste med Romeo. Vi mente ikke, at han var det rigtige valg for hende. Derfor havde vi forbudt hende at se ham. Han var egentlig en ganske flink ung mand, men han påvirkede hende i en helt forkert retning. Vi var bange for, at hun ikke fik den fremtid, som hun burde have.“ ...

Kærligheden siges at være tidløs, men omstændigheder og rammerne omkring den har forandret sig meget siden Shakespeares tid. Ville Romeo og Julie overhovedet kunne foregå i dag?

- Kunne ovenstående, fiktive artikel være virkelighed i dag? Hvorfor/hvorfor ikke?
- Hvordan ville Romeo og Julie agere i dag?
- Hvad er afgørende i dag for, hvem man bliver kæreste med? Har forældrene indflydelse på det? Har vennerne indflydelse herpå? Eller måske nogle helt andre personer?

Kilder/læs mere

Kai Aalbæk-Nielsen: *Kærlighed i det 15.-18. århundrede*; Gyldendal 2001.

Hanne Lone Outzen: *Fra tekst til handlingsballet*; Københavns Universitet 2006.

Det Kongelige Teater: *Romeo og Julie – program sæson 2005/06*; Det Kongelige Teater 2005.

Spørgsmål til efterbehandling

- Hvad syntes du om balletten? Hvorfor?
- Blev du grebet af fortællingen? Hvorfor?
- Hvem skaber tragedien i Neumeiers udgave af *Romeo og Julie*?
- Hvordan udvikler Julie sig i løbet af fortællingen? Hvordan vises dette i f.eks. badescenen og balscenen?
- Hvordan står Romeo og Julies kærlighed i kontrast til forældrenes had i f.eks. bevægelser og scenografi?
- Elskov og død, som en modsætning og dualitet, er et gennemgående tema i Shakespeares skuespil. Hvordan skildres denne dualitet i balletten?

Forslag til det videre arbejde

- Tragedien som genre. Arbejd videre med tragedien som genre, og læs og se andre af både Shakespeares og også nyere tragedier. Hvad kendetegner en tragedie? Og hvor befinder *Romeo og Julie* sig i denne genre?
- Arbejd videre med blankvers. Find passager med blankvers i *Romeo og Julie*. Hvordan påvirker det historien, at Shakespeare netop bruger blankvers her? Find eksempler, hvor han fuldstændig afviger fra rytmen. Har dette nogen reference til handlingen? Du kan finde originalteksten og læse mere herom på bl.a. www.bardweb.net
- Oversæt *Romeo og Julie* til en sproglig nutid. Arbejd med korte passager fra stykket. Hvordan kan man oversætte Shakespeares originale sprog til et moderne dansk sprog? Skal blankvers, assonanser, allitterationer osv. med i oversættelsen?
- Sammenligning af Neumeiers *Romeo og Julie* med andre formsprog og fortolkninger. Se f.eks. filmen *Romeo + Julie* fra 1996, instrueret af Baz Luhrmann. Lyt/se Bernsteins *West Side Story*. Eller lyt til Berlioz' dramatiske symfoni *Romeo et Juliette*. Hvordan påvirker dette udtryk og formsprog historien?
- Arbejd videre med renæssancen som tidsperiode.
- Arbejd videre med Prokofjevs musik til *Romeo og Julie*. Hvordan benytter han sig af ledemotiver i musikken? Og hvordan har han viderebearbejdet sit værk til to suiter af samme navn?

Det Kongelige Teater

© Det Kongelige Teater og Musikken i Skoletjenesten 2008

Koreografi: John Neumeier
Musik: Sergei Prokofjev
Scenografi: Jürgen Rose
Dirigent: Graham Bond
Det Kongelige Kapel
Den Kongelige Ballet og Det Kongelige Teaters Balletskole
Tekst i dette hæfte:
Ulla Hahn Ranmar/
Musikken i Skoletjenesten
Foto: Martin Mydtskov Rønne
Layout: Kristin Wiborg/
Skoletjenesten

 Skoletjenesten

DKTundervisning

- Hvordan lyder en tenor?
- Hvad koster Det Kongelige Teater?
- Hvilket skuespil har været spillet flest gange?
- Hvad laver en balletdanser inden en forestilling?

Få svar på disse og mange andre spørgsmål på DKTundervisning.

Et 360 graders site til brug i undervisningen.

Du finder DKTundervisning på www.kglteater.dk/skoler eller www.skoletjenesten.dk/sider/Undervisningsmateriale

Det Kongelige Teater

Skoletjenesten

Skuespil

Opera

Ballet

Opgaver og spil

Bag tæppet

Om Det Kongelige Teater

Studie-materiale

Info

Pædagogiske tilbud

Velkommen til DKT undervisning.

DKT undervisning er et web-site, som henvender sig til børn og unge, der vil vide mere om Det Kongelige Teater.

DKT undervisning er lavet i et samarbejde mellem Skoletjenesten og Det Kongelige Teater.

Ved hjælp af cirklen til venstre kan du navigere rundt i DKT undervisning.

Klik på et af punkterne for at komme i gang.